



REDAKCIJAS SLEJA

Jau klāt ir mācību gada noslēgums. No rītiem pamostoties, saules stari iespīd acīs, un no ziemas drēgnuma vairs nav nekādu ziņu. Laiks aizskrēja neticami ātri, šķiet, ka tikko vēl svinējām Ziemassvētkus un izbaudījām ziemas priekus, bet nu pavasaris ir klāt ar reibošu ziedoni.



Aprīlis un maijs bijis notikumiem un pasākumiem bagāts. Ēnu dienā katram ģimnāzistam bija iespēja ielūkoties savā nākotnes profesijā. Lustīgi un veiksmīgi piedalījāties Madonas Valsts ģimnāzijas Koru karos, svinot maestro Raimonda Paula 90 gadu jubileju. Skolēniem bija iespēja satīties ar mūsu valsts veselības ministru Hosamu Abu Meri. Skolēnu pašpārvalžu pieredzes apmaiņas pasākumā „Nevienu nav viens” pie mums pulcējās 10 Latvijas Valsts ģimnāziju komandas. Devāmies

arī ceļojumos uz vairākām valstīm un baudījām ekskursijas kopā ar savām klasēm.

Tagad visi ar nepacietību gaida vasaras brīvlaiku, un tā arī ir jābūt. Taču starp mācībām, pārbaudījumiem un pasākumiem, ir svarīgi atrast brīdi, lai apstātos, izelpotu un novērtētu šo laiku, jo brīvlaiks ir tepat aiz stūra. Īpaši svarīgi tas ir 9. un 12. klašu skolēniem- nesteigties un izbaudīt pēdējos mirkļus kopā kā vienai klasei. Visticamāk, ka tieši šobrīd mēs dzīvojam savus nākotnes „vecos labos laikus”. Laiku, kad apkārt ir cilvēki, ar kuriem pavadīti šie pēdējie 3 gadi, piedzīvoti gan izaicinājumi, gan prieka brīži un radīts bezgalīgi daudz atmiņu. Tumšākie gada mēneši ir aiz muguras, un tagad ir laiks priecāties par sauli un siltumu, ko tā nes. Lai skaists, mierīgs un piedzīvojumiem bagāts vasaras brīvlaiks!

Foto no personīgā arhīva
Laura Krampe (9.b)

Ģimnāzijas „Koru kari”

Paralēli Latvijā notiekošajam TV3 muzikālajam šovam „Koru kari”, kur Madonas zaļais koris cīnījās ar Preiļu un Ikšķiles kori, Madonas Valsts ģimnāzijā 15.aprīlī norisinājās mūsu skolas koru kari. Šī gada tēma – Raimonda Paula dziesmas. Priekšnesumi bija ļoti dažādi, katrs ar savu vēstījumu un „odziņu”. Noskaidrojām ģimnāzistu domas par šo pasākumu.

Aksels Vuhts (12.b): „Šī gada koru kari uzcēla jaunu latīņu ar koncertu,veltītu maestro Raimondam Paulam. Lai gan mūsu klasei nesanāca pilnībā laicīgi sagatavot priekšnesumu, bija prieks un gandarījums par koru karu atmosfēru. Ļoti ceru, ka šī tradīcija paliks mūsu skolā, jo mīlestība pret Latvijas kultūru jāveicina arī turpmāk.”

Emīlija Kišņakova (10.c): „Koru kari, manuprāt, bija lieliski. Pirmo gadu mācos ģimnāzijā, un šis bija pirmais pasākums, kur es jutos piederīga skolai. Pateicoties uzvarai ar klasi, iegūstot pirmo vietu, jutos lieliski. Vēlos teikt tikai pozitīvo par koru kariem, jo mēs redzam ne tikai cik cilvēki ir sportiski, bet redzam arī mūziķus un to, kā

cilvēki prot dziedāt un izmantot savas balsis.”

Nelliņa Rūnika (11.c): „Man koru kari patika, jo bija interesanti klausīties dažādos priekšnesumos un just līdzī dalībniekiem. Patika pasākuma atmosfēra un komandas darbs. Visgrūtākais, manuprāt, bija saskaņoti uzstāties un pārvarēt satraukumu pirms uzstāšanās”

Monta Mālniece (12.b): „Manuprāt, šogad Madonas Valsts ģimnāzijas koru kari tika ieskandināti īpaši latviskās noskaņās. Bija patīkami dzirdēt vecās labās dziesmas vēl neredzētos izpildījumos. Kopumā pasākumā valdīja patīkami pozitīva atmosfēra un gribējās dzirdēt vēl.”

Koru kari nav tikai sadziedāšanās un kopā būšana. Tie ir arī stundām ilgi mēģinājumi, pārdzīvojumi, strīdi un nesaskaņas. Reizēm šķiet, ka koru kari nav cīņa starp klasēm, bet karš starp klasesbiedriem sagatavošanās procesā, kad atšķiras ne tikai viedokļi un uzskati, bet arī idejas un mūzikas gaume, tomēr rezultāts liek justies lepniem.

Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)

ĪSZIŅAS

- 2.aprīlī atvērto durvju diena “Ģimnāzistam pa pēdām”. Interese par mācībām mūsu skolā ļoti liela.
- No 12.aprīļa līdz 19.aprīlim skolas komanda (6 skolēni un 2 skolotāji) piedalās Erasmus+ akreditācijas projekta aktivitātēs Ģimnāzium Petra Pázmána Slovākijā, Nové Zámky.
- 15.aprīlī „Koru karos”, svinot Raimonda Paula 90 gadu jubileju, klašu kori cīnās par uzvaru ar radošumu, skanējumu un komandas garu.
- 17.aprīlī skolā viesojas veselības ministrs Hosams Abu Meri.
- 17.aprīlī četras divpadsmito klašu skolnieces prezentē savus zinātniski pētnieciskos darbus Latvijas skolēnu 50. zinātniski pētniecisko darbu konferencē.
- 20.aprīlī — STEM diena ģimnāzijā. Kopā ar speciālistiem iespēja padziļināt savas zināšanas dabaszinātņu mācību priekšmetos.
- 24.aprīlī Olimpiskajā dienā ģimnāzisti vienojas kopīgā rīta vingrošanā.
- 24.aprīlī skolēnu padomes pārstāvji piedalās Cēsu Valsts ģimnāzijas sadraudzības pasākumā „Spuldze”.
- No 27.aprīļa līdz 30.aprīlim skolā notiek skolēnu padomes iniciēta akcija „Atbalsti cukura diabēta slimnieku”. Nedēļa bez saldajiem ēdieniem skolas pusdienās.
- 29.aprīlī novadā tiek godināti olimpiāžu, ZPD un SMU laureāti.
- 13.maijā ģimnāzisti kopā ar operdziedātāju Evitu Teterovsku un pianistu, komponistu, aranžētāju Matīsu Žilinski devās „Ceļojumā skaņu pasaulē”.
- 27.maijā azartiski aizrit Sporta diena.
- 28.maijā svinam Madonas Valsts ģimnāzijas ēkas 100. Kopā samīļojam savu skolu.
- Laiks vasarai!
Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)



Deportācijas upurus pieminot

Marts. Spīd saule, sniegpulkstenītes spraucas laukā no Zemes mātes klēpja, atkalredzēšanās priekā gaisu pāršķel dzērviu kliezieni, tām atgriezoties no dienvidiem. Tomēr, manuprāt, tajos jaušams arī kaut kas skumjš. Rudeņos gājputni labprātīgi pamet Latviju, lai pārziemot siltajās zemēs, bet tie vienmēr atgriežas.

1949.gada 25.martā PSRS okupētajās Baltijas valstīs - Latvijā, Lietuvā un Igaunijā - aizsākās deportācijas akcija „Krusta banga”, kuras laikā no Latvijas 33 vilciena ešelonos mūža nometinājumā uz Sibīriju - Amūras, Omskas un Tomskas apgabalu - tika izvesti 42 125 cilvēki jeb 2,2% Latvijas iedzīvotāju. Tajā skaitā 16 869 vīrieši un 25 256 sievietes, viņu vidū bija arī 10 987 bērni vecumā līdz 16 gadiem. Pieskaitot pa ceļam uz Sibīriju dzimušos bērnus, cilvēkus, kuri tika izsūtīti vai pievienojās ģimenēm vēlāk, kopējais deportācijas upuru skaits ir 44 271 cilvēks. Lielākā daļa no viņiem ietilpa „kulaku” (turīgo zemnieku) kategorijā – 67,7%. 94,5 % no izsūtītajiem bija latvieši, nākamās lielākās grupas bija krievi, poļi un baltkrievi. Pēc ierašanās noņemšanas vietā par katru izsūtīto, kurš bija sasniedzis 16 gadu vecumu, tika aizpildīta anketa. Viņiem visiem bija jāparakstās par to, ka, saskaņā ar 1948.gada 26.novembra dekrētu, viņi ir izsūtīti uz mūžu. Par bēgšanu no noņemšanas vietas draudēja sods - 20 gadi katorgas darbos. Lielāko daļu izsūtīto nodarbināja lauksaimniecībā, pārsvarā kolhozos.

Akcijas „Krusta banga” mērķis bija atbrīvoties no zemnieku ģimenēm, kurām piederēja lielas lauku saimniecības un kuras nevēlējās iestāties kolhozos (viņus pasludināja par “kulakiem” jeb “budžiem”), un ģimenēm, kurās kāds bija notiesāts par sadarbību ar vācu okupantiem vai kas tika uzskatītas par partizānu atbalstītājām (viņus dēvēja par „bandītiem” vai „nacionālistiem”), lai pabeigtu 1940.–1941. gadā iesāktu reģiona sovetizāciju, kuras sastāvdaļa bija individuālo zemnieku saimniecību apvienošana kolhozos un bruņotās pretestības likvidēšana.

Lielāko daļu 1949.gadā izsūtīto no specnoņemšanas atbrīvoja 1956.–1958.gadā, un vairums no viņiem atgriezās Latvijā. Izsūtīšanas laikā „kulakiem” atņemto īpašumu neatdeva un nekompensēja, izņemot gadījumus, kad tika oficiāli atzīts, ka izsūtīšana notikusi kļūdas dēļ. Viņi varēja atgriezties vecajās dzīvesvietās, ja kolhozos to atļāva. „Nacionālistu” gadījumā jautājumu par īpašuma kompensāciju izskatīja tikai tad, ja bija pieņemts lēmums par viņu rehabilitāciju.



kārtņē ir daudz mežu, ezeru un pakalnu. Netālu no pilsētas atrodas Gaiziņkalns —augstākais kalns Latvijā.

Viduslaikos Madonas apkārtnē ietilpa Cesvaines pilsnovadā, un cauri tai veda nozīmīgs tirdzniecības un satiksmes ceļš. Vēlāk šeit izveidojās Madonas jeb Biržu muiža. Zviedru laika kartēs šī vieta minēta kā „Modona” vai „Birži”.

Pilsētas attīstībā ļoti nozīmīgs bija dzelzceļš, 1903.gadā tika atklāta šaursliežu dzelzceļa līnija Stukmaņi (Pļaviņas) -Valka, un viena no stacijām atradās Madonā. Ap staciju pamazām sāka veidoties mājas, veikali un ielas. 1926.gada 7.jūnijā Madonai tika piešķirtas pilsētas tiesības.

Pagājušā gadsimta 80.gadu nogalē LPSR valdība rehabilitēja 40. un 50.gados no Latvijas izsūtītos pilsoņus, savukārt, jau pēc neatkarības atjaunošanas, 1990.gada 3.augustā, Latvijas Republikas Augstākā padome pieņēma likumu „Par nelikumīgi represēto personu rehabilitāciju”. Tika pieņemti lēmumi par konfiscētās mantas atdošanu vai kompensāciju represētajiem.

Ir 2026.gads un pasaulē joprojām nerimst asiņaini militāri konflikti un genocīds. Tuvākais no tiem - tepat netālu - Ukrainā, kura jau piekto gadu cīnās pret agresorvalsts Krievijas iebrukumu. Vai tiešām mēs - starptautiskā sabiedrība - nespējam mācīties no pagātnes kļūdām un pieredzes? Lūkojoties Krievijas vēsturē, tās šodienas rīcība nepārsteidz - šīs totalitārās valsts pārvaldes sistēma jau izsenis balstījies imperiālismā.

Šī gada 4.maijā, klātienē vērojot Nacionālo bruņoto spēku (*turpmāk tekstā - NBS*) parādi Aizkrauklē un klausoties amatpersonu uzrunās, jutos pateicīga, ka dzīvojam brīvā un demokrātiskā valstī, un Latvijā militāro tehniku darbībā lielākoties var redzēt tikai parādēs, paraugdemonstrējumos un militārajās mācībās. Kā savā uzrunā NBS parādē uzsvēra Latvijas Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs: „Izcīnīt brīvību ir grūti. Vēl grūtāk ir to atgūt. Tādēļ sargāsim mūsu valsts brīvību ik dienu - savos darbos, savās domās un savā pārliecībā.”

Jā, daudzi no Sibīrijas atgriezās, bet bija arī daudzi, kuri vairs nekad Latviju neredzēja. Arī manā dzimtā ir 1949.gada 25.marta deportācijās cietušie, kopumā divpadsmit, no kuriem divi no izsūtījuma neatgriezās. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu valsts vēstures tumšākās lappuses atkārtojas, un viens no veidiem, kā to panākt, ir par tām neaizmirst. Aicinu visus censties izzināt savas dzimtas vēsturi, lai šī un citas kolektīvās un individuālās traģēdijas nepaigastu no mūsu atmiņas!

Būsim atbildīgi, mūsu valsts nākotne ir nevis kāda cita, bet gan mūsu pašu rokās!

Saules mūžu Latvijai!

Raksta tapšanā izmantots Dainas Bleieres Nacionālās enciklopēdijas interneta vietnē [enciklopedija.lv/publicētais/sķirklis "1949. gada 25. marta deportācija Latvijā"](http://enciklopedija.lv/publicētais/sķirklis/1949_gada_25_marta_deportacija_latvijā).

Elīza Kurcalte (10.a)

Madona cauri gadsimtam

Šogad nozīmīgu jubileju svin ne tikai Madonas pilsēta, bet arī mūsu skolas, Madonas Valsts ģimnāzijas, ēka, kurai aprit 100 gadi. Skolas ēkas būvniecība sākās 1924.gadā, bet svinīgā atklāšana notika 1926.gada 19.decembrī. To projektēja būvinženieris Arnolds Maidels, un tā bija pirmā trīsstāvu ēka Madonā. Ēka tika celta par valsts, pašvaldības un vietējo iedzīvotāju līdzekļiem. Otrā pasaules kara laikā ēkā atradās lazarete jeb slimnīca.

Par godu pilsētas simtgadei šogad notiks dažādi koncerti, sporta pasākumi, izstādes un aktivitātes gan bērniem, gan pieaugušajiem. Ģimnāzisti atzīst, ka Madonas pilsētas svētki ir viens no gaidītākajiem vasaras notikumiem. Bērni priecējas par atrakcijām un izklaidēm, savukārt jaunieši un pieaugušie novērtē iespēju atpūsties un satikt draugus. Daudzi uzskata, ka svētki palīdz vienot pilsētas iedzīvotājus un rada priecīgu kopā būšanas sajūtu.

Sabīne Zenčonoka (7.c)



Valodu vislabāk apgūt runājot - vizīte Francijas institūtā

24. martā Madonas Valsts ģimnāzijā viesojās un ar skolēniem tikās Francijas institūta Latvijā direktors Ēriks Sirvēns un kultūras un audiovizuālo projektu vadītāja Dita Podskočija. Pēc tikšanās tika saņemts ielūgums apmeklēt Francijas institūtu, tāpēc 17. aprīlī mēs, skolēni, kuri apgūst franču valodu, Samanta Patricija Baltā, Līna Marija Līcīte, Ieva Russaka un Elīza Kurcalte no 10.a klases, Luīze Vasiļevska un Laura Grosa no 11.a klases, Kristiāna Kartušina un Emīls Rūsiņš Gotfridsons no 12.a klases, kopā ar mūsu franču valodas skolotāju Viesturu Rikveili, kā arī topošo mūsu skolas franču valodas skolotāju Martu Vilciņu devāmies uz Rīgu.



Mediatekāra Āranda Ruģēna vadībā iepazīnām institūta darbību, tā mediatēku (bibliotēka, kurā pieejamas ne tikai grāmatas un periodiskie izdevumi, bet arī video materiāli, skaņu ieraksti un fotogrāfijas) un franču valodas izplatību pasaulē.

Runājām arī par Francijas valsts, institūta un vispārcilvēciskajām vērtībām, meklējām plakātu izstādē attiecīgos vārdus franču valodā, tādējādi paplašinot savu vārdu krājumu, kā arī paši komandās veidojām plakātus par savām vērtībām.

Savukārt institūta direktora vietniece Sandra Urtāne ar skolotājiem diskutēja par franču valodas pasniegšanu ģimnāzijā nākotnē.

Pēc Francijas institūta apmeklējuma diena tika noslēgta ar kopīgām pusdienām un brīvā laika pavadīšanu Vecrīgā.

Daloties iespaidos par braucieni, 10.a klases skolniece **Ieva Russaka (10.a)** stāsta: „Vizīte Francijas institūtā bija interesanta un izzinoša. Man patika aktivitātes - mūs iepazīstināja ar dažādiem mākslinieciskiem plakātiem, kā arī bija iespēja sadarboties komandās, veidojot plakātu franču valodā. Kopumā šī pieredze bija aizraujoša un palīdzēja paplašināt manas franču valodas zināšanas.”

Skolotājs Viesturs Rikveilis uzsvēr: „Šis apmeklējums skolēniem deva jaunu impulsu apgūt franču valodu un kultūru, iepazīties ar frančuvalodīgo pasauli (*francophonie*), kā arī deva pārliecību, ka tās pasniegšana ģimnāzijā turpināsies.”

Esam pateicīgi Madonas novada domei un šoferim Guntaram Šilinskim par mūsu nodrošināšanu ar transportu.

Šī vizīte kārtējo reizi apliecināja, ka valodas mācīties ir vērtīgi, tās paplašina cilvēka redzesloku un sniedz iespēju daudz pilnvērtīgāk iepazīt pasauli.

Paldies Francijas institūta darbiniekiem par mums veltīto laiku!

*Foto autore Melānija Mirte (Mélanie Myrthe),
Francijas institūts Latvijā
Elīza Kurcalte (10.a)*

Pozitīvas pieredzes forums

16.aprīlī seši Madonas Valsts ģimnāzijas jaunieši piedalījās „Pozitīvas pieredzes forumā” Rēzeknes tehnikumā. Pasākums notika Erasmus+ jaunatnes līdzdalības projekta „Labūtības laboratorija” ietvaros. Pasākumā piedalījās skolēni no Daugavpils, Gulbenes, Krāslavas, Madonas un Rēzeknes. Katrs dalībnieks varēja darboties 3 darbnīcās par mentālo veselību, komunikāciju, komandas un sadarbības prasmēm, kritisko domāšanu. Forumā noslēgumā bija arī iespēja izstrādāt ieteikumus „Adaptācijas un iekļaušanas programmai” - ko vajadzētu ņemt vērā, lai palīdzētu iejusties jaunā skolā.



„Es piedalījos meistarklasē “Domā ko lasi, vai lasi, lai domātu?” ko vadīja Veiko Spolītis. Meistarklases laikā apspriedām mediju nozīmīgumu gan mūsdienās, gan vēstures laikā. Mana otrā meistarklase bija “Skaņas meistarklase iekšējam mieram”, kuras laikā varēju relaksēties skaņu vibrāciju padarbībā, pēc tam bija arī iespēja uzzināt vairāk par instrumentiem un izmēģināt tos paspēlēt pašai. Pēdējā meistarklase bija “Sarunas piecos no rīta”, ko pasniedza Jānis Pētersons.

Viņš stāstīja, ka veiksmīgai prezentācijai auditorijas priekšā vajadzētu būt tādiem pašai, kā ar draugiem piecos no rīta - vienkāršums, galvenās domas atkārtošana, dīvainība, jo tā pievērš uzmanību, un diskomforts, jo tas mūs visus padara vienlīdzīgus,” stāsta **Dārta Elīza Macijevska (10.b)**.

Matīss Pavārs (10.c) stāsta par savu pieredzi pasākumā: „Pirmā meistarklase man bija „Saliedēšanās un komandas veidošana”, kurā ieguvu zināšanas par to, kā saliedēt komandas ar spēļu palīdzību. Lai gan šīs spēles jau bija izspēlētas mūsu skolas padomes sēdēs, tās tāpat ļāva iegūt jaunu pieredzi, sastrādājoties ar cilvēkiem, kurus tik ļoti nepazīsti. Otrā nodarbība man bija „Mentālā veselība”. Šī nodarbība bija kā lekcija, kurā Rēzeknes tehnikuma jaunieši informēja mūs par mentālo veselību, kā ar to pareizi strādāt. Trešā un pēdējā aktivitāte jeb lekcija bija „Domā, ko lasi, vai lasi, lai domātu?” No šīs lekcijas sagaidīju ko citādāku, ko interesantāku. Šajā lekcijā varēja uzzināt par to, kas tiek rakstīts internetā un vai mēs tam spējam ticēt. Manuprāt, katrā skolā būtu vajadzīga šāda tipa saliedēšanās programma, jo tas palīdz arī iegūt jaunas draudzības.”

*Foto facebook.com
Dārta Elīza Macijevska (10.b)*



Daļa no mums palika Slovēkijā

No 12. līdz 19. aprīlim seši Madonas Valsts ģimnāzijas desmito klašu skolēni, kā arī divi pedagogi Erasmus+ projektā devās uz Slovēkiju. Šis projekts sniedza ieskatu Slovēkijas kultūrā, deva jaunus kontaktus un pieredzi, kas mums visiem paliks atmiņā vēl ilgi.

Kad raksti pieteikuma anketu projektam, iekšā sēž cerība, ka tevi varētu pieņemt, bet līdz brīdim, kurā atver skolotājas sūtīto vēstuli, tu īsti līdz galam netici, ka nedēļa Slovēkijā varētu būt tava. „Man šis projekts bija kā apliecinājums, ka bailēm nav vērts uzticēties un ir jāļaujas ceļiem, kas tiek pavērti manā priekšā. Pieredze, ko saņēmu nedēļas laikā bija kaut kas, ko nekad un nekur citur nebiju saņēmusi. Slovēku kultūras iepazīšana ļoti atvēra manu redzesloku, jo lasīt par kādu vietu internetā ir viens, bet redzēt to dzīvē ir kaut kas pavisam cits. Varēju apbrīnot Slovēkijas skaistumu, kā arī būt lepna par savu Tēvzemi, Latviju. Novērtēju arī to, ka mūsu grupa nedēļas laikā kļuva saliedēta, jo tas padarīja ceļojumu vēl jautrāku. Jebkuram iesaku nebaidīties un piedalīties šajā projektā!” stāsta **Elza Džuljeta Berga (10.b)**.

Projektā devāmies ar dažādiem uzskatiem par pasauli. Daži no mums bija ceļojuši tālāk par Baltijas šaurajām robežām, bet dažiem šī bija pirmā reize dodoties tik tālu no mājām. **Marija Anna Krastiņa (10.a)** stāsta: „Šī bija mana pirmā pieredze ārzemēs. Šķita, ka nedēļa būs gara, bet tā paskrēja acumirkli. Varēja iepazīt slovēku kultūru, tradīcijas un arī to, kā tur skolās mācās skolēni. Šī pieredze bija aizraujoša, un nedēļa ar slovēku ģimenēm, kas mūs uzņēma, bija interesanta. Es ieteiktu ikvienam kādreiz piedalīties šāda veida projektā, jo var iepazīt ne tikai citu valsti, bet arī jaunus cilvēkus.”

Nedēļas laikā slovēki mūs priecēja ar daudzveidīgām aktivitātēm, sākot ar Slovēkijas pilsētu apciemošanu līdz pat termālo baseinu apmeklēšanai. „Šis brauciens bija patiešām lielisks. Nedēļa Slovēkijā pagāja ātri, katra diena bija aktivitāšu pilna. No pirmdienas līdz piektdienai nekad nebija garlaicīgi. Manuprāt, pati labākā brauciena daļa bija pieredzēt un izbaudīt citu valstu dabu, kultūru un ēdienu. Protams, iepazīnu arī jaunus cilvēkus, kas vienmēr ir pozitīvi. Kopumā, man ļoti patika šis projekts un noteikti gribētu to darīt vēlreiz,” stāsta **Renārs Lazdups (10.b)**.

Projekta piedāvātās aktivitātes ne tikai ļāva mums izklaidēties, bet arī sniedza ieskatu pasaules aktīvajās problēmās un ļāva izprast to nozīmi. **Luīze Ulla Zelča (10.c)** atklāj: „Erasmus projekts man bija unikāla pieredze, kas ļāva paskatīties uz pasauli no cita skatupunkta un deva iespēju pielietot savas angļu valodas zināšanas ārpus Latvijas. Tā bija arī mana pirmā reize lidojot, ko es nekad neizmirsīšu. Visvairāk man patika dienas, kuras pavadījām skolā, jo tajās vienmēr notika produktīvas un interesantas sarunas, piemēram, par ekonomiku un naudas sadalījumu pasaulē, kā arī par to, vai mēs ūdeni izmantojam apzināti un no kā pārkam savu apģērbu un ēdienu. Šīs sarunas lika man daudz aizdomāties un deva plašāku skatījumu uz pasauli. Visgrūtāk bija doties prom, jo zināju, ka šos cilvēkus ilgi neredzēšu. Iesaku ikvienam uzdrīkstēties pieteikties šādam projektam, jo tas patiešām ir tā vērts.”



Erasmus projekts deva mums iespēju ne tikai apbrīnot skaistos Slovēkijas skatus, bet arī iedziļināties izglītības sistēmās, kultūras iezīmēs un uzskatos, kas pastāv jauniešu un skolotāju starpā. **Māris Bārbals (10.b)** stāsta: „Mana dalība Erasmus programmā Slovēkijā bija absolūti neaizmirstams un lielisks piedzīvojums. Tur es ne tikai iepazīnu brīnišķīgus jaunus draugus no Slovēkijas, bet arī guvu vērtīgu ieskatu vietējā skolas dzīvē un izglītības sistēmā. Katra diena bija papildīta ar jauniem atklājumiem, iepazīstot skaisto valsti un tās unikālo kultūru. Šis laiks man sniedza milzīgu personīgo izaugsmi un neatsveramu pieredzi, ko noteikti atcerēšos.”

Neskatoties uz visiem apbrīnojamiem skatiem un mācībām, ko saņēmām nedēļas laikā, tas, kas visvairāk palika atmiņā no visas nedēļas, noteikti bija cilvēki, kurus sastapām mūsu ceļā. „Dodoties Erasmusā, mums nebija nekādas nojausmas, ko sagaidīt, bet beigu beigās skolotāju dotais ieteikums - piekrist visam un darīt visu ko liek, bija tieši tas, ko mums vajadzēja darīt. Aizbraucot, visi bijām sabijušies par to, kā ies, bet, šķiet, nepagāja ne acu mirklis un visi kļuvām kā seni draugi. Viena no visinteresantākajām lietām, manuprāt, bija ieraudzīt šo divu kultūru un divu dažādu izglītības sistēmu atšķirības. Mana viesģimene bija tik piemērota man, jo mums saskanēja jau no pirmās tikšanās reizes. Mēs ģimenē bijām četri bērni un kļuvām par ļoti labiem draugiem, katru vakaru spēlējām galda spēles un vienu reizi pat gatavojām šokolādes lavas kūkas. Atvadīšanās bija ļoti emocionāla, jo šķita, ka tikko vien esam tikušies un jau ir jādodas atpakaļ mājās. Ne tikai kopīgais atvadīšanās mirklis uz perona bija emocionāls, tāds bija arī privātais - pēdējais vakars ar viesģimeni. Mēs apsēdāmies visi viesistabā uz dīvāna, izteicām pateicības, raudājām, dāvinājām dāvanas un vienkārši bijām kopā. Braukt Erasmus+ pieredzes apmaiņas braucienā noteikti bija tā vērts, iesaku to ikkatram, kas par to domā. Tās ir atmiņas, kas paliks uz mūžu, kā arī būs neatņemama daļa no manas dzīves pieredzes,” stāsta **Dagnija Nikola Dierīņa (10.c)**.

Ceram, ka ar mūsu pieredzi esam iedrošinājuši arī citus piedalīties Erasmus+ projektos. Tā ir unikāla iespēja iepazīt cilvēkus un kultūras no visas pasaules, paplašināt savu redzesloku un radīt atmiņas, kuras paliks uz visu mūžu. Vislielāko paldies sakām skolotājam Diānai Vaidotei un Ingai Ķīmeniecei par atbalstu ceļojuma laikā!

Foto no projekta komandas arhīva
Elza Džuljeta Berga (10.b)
Luīze Ulla Zelča (10.c)



Tikšanās ar veselības ministru

Savas Madonas reģionālās vizītes laikā Madonas Valsts ģimnāzijā 17.aprīlī viesojās veselības ministrs Hosams Abu Meri. Tiekoties ar skolēniem, ministra kungs iepazīstināja klausītājus ar sevi: no kurienes nācis, kur mācījies, ko pašlaik dara Latvijā. Tikšanās laikā skolēni aizrautīgi uzdeva jautājumus par dažnedažādām tēmām, uzzinot par veselības ministra darba ikdienu, nākotnes iecerēm, izaicinājumiem, kā arī par Libānas virtuvi. Lai uzzinātu šīs pieredzes nozīmīgumu, iuzrunājām dažus no klausītājiem.



Raivo Krēslīš (12.b)

pastāstīja: „Tikšanās ar veselības ministru bija izglītojoša un pārsteidzoši interesanta. Klausoties Hosama kunga ievadrunu un atbildes uz citu skolēnu jautājumiem, man, godīgi sakot, atvērās acis par to, cik vērtīga ir mums dotā iespēja satikt par mūsu valsti atbildīgos cilvēkus. Šī tikšanās mani raisīja pārliecību par to, ka Latvijas medicīnas nākotne ir uz inovācijām un iedzīvotāju labklājību vērsta. Viennozīmīgi iesaku katram izmantot jebkuru izdevību veidot dialogu ar sev un savai valstij nozīmīgu, inteligentu un ar uzskatiem bagātu cilvēku.”

Aleksanders Arkansjels Jakari Matīss-Penels (12.b) atzina: „Uz tikšanos gāju, domādams satikt kārtējo valsts ierēdni, kas padevies katastrofās, ko daži dēvē arī par valdību, galmam. Tomēr, vismaz uz tikšanās brīdi, radās ie-

spaidis, ka šis omulīgais libānietis ir atvērts un cilvēcīgs. Viņa piezemētā un vienkāršā runas maniere apbūra pusi no auditorijas. Katrā ziņā, arī uz mani viņš atstāja iespaidu, ar ko nebiju iepriekš rēķinājies. Es gan nezinu, cik vērtīgas ir šādas tikšanās mūsu vidusmēra skolēnam, jo neattīstītās kritiskās domāšanas dēļ mēs nemākam īsti šķirot cilvēku pēc viņa īstās personības, bet gan balstāmies vien uz ātriem tā brīža ie-

spaidiem. Kopumā šī pieredze bija interesanta, tomēr vai tas ir tas, kas ir vajadzīgs skolēniem, ir domu grauds citai dienai.”

Rihards Udrass (12.c): „Biju pārsteigts, ka skolā ieradies tik nopietns viesis. Mani ļoti interesēja, kā iespējams apvienot darbu medicīnā ar tik atbildīgu valsts amatu kā veselības ministru. Šķita, ka vizīte varēja būt ilgāka, jo radās daudz interesantu jautājumu, un bija sajūta, ka saruna varētu turpināties vēl vismaz stundu. Tomēr tas tikai apliecina, cik vērtīga bija tikšanās. Kopumā ļoti izdevies pasākums, un viens no interesantākajiem viesiem, kāds ir bijis mūsu skolā.”

*Foto autors Agris Veckalniņš
Artūrs Audže (12.b)*

Kā veicies šajā mācību gadā

Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni ir gudri, atbildīgi, mērķtiecīgi un centīgi. Tuvojas noslēgumam šis mācību gads, un skolēni noteikti ir sasnieguši savus iecerētos mērķus, iemācījušies daudz jaunu lietu. Lai uzzinātu, kā skolēniem veicies šajā mācību gadā, intervējām ģimnāzistus.

Piemēram, **Kristīne no 8.b** šogad ir uzlabojusi atzīmes, jo tieši šogad bija vislielākā motivācija mācīties, jo jau nākamgad, 9. klasē, būs eksāmeni. Tomēr vislielākais šī mācību gada sasniegums ir tāds, ka Kristīne šogad pabeigs mūzikas skolu un 29. maijā būs izlaidums.

Madara no 7.b, kad aizvadīts pirmais gads ģimnāzijā, ļoti lepojas ar sevi, jo matemātikā, kuru viņai māca matemātikas skolotāja Anita Vabule, ir iegūts viens 10. Madara centīgi pildīja visus matemātikas mājasdarbus, kā arī veica vēl papildus treniņuzdevumus no grāmatas.

Kristiānai no 8.a šogad sasniegumi ir izcili un ļoti labas sekmes mūzikā, vizuālajā mākslā un latviešu valodā.

Kārlis no 11.c šogad ir ļoti attīstījis savas muzicēšanas un sadarbības prasmes. Ir piedalījies daudz priekšnesumos un ieguvis arī izcilu skatuves pieredzi. Šogad Kārlis ir piedalījies aptuveni 10 koncertos. Cītu atsauksmes deva Kārlim lielu motivāciju turpināt, bet diemžēl tā ietekmē ir pasliktinājušās sekmes skolā.

Sanija no 12.c sasniegusi augstu vidējo atzīmi, bet spilgtākās atmiņas noteikti ir piedzīvojumi ar klasi - kopīgā ekskursija uz Vīni, dalība Aerobikas festivālā, gatavošanās Žetonu vakaram. Atbalstīta arī klasesbiedrene Madara TV spēlē „Gudrs, vēl gudrāks”, kura pusfinālā viņa izcīnīja 2.vietu, bet finālā tika līdz 3.kārtai.

**Sofija Bakmane (8.b)
Sonora Viņaude (8.b)**

8.a klases ekskursija

31.martā 8.a klase devās aizraujošā ekskursijā, kas bija gan izglītojoša, gan izklaidējoša.

Pirmais pieturas punkts bija Roboskola Siguldā, kur piedalījāmies nodarbībā „Pitagora kods”. Tā bija mūsdienīga STEAM aktivitāte, kurā varējām apvienot matemātiku, loģiku un tehnoloģijas. Mācījāmies risināt uzdevumus radošā veidā un izmēģinājām dažādas tehniskas ierīces. Šī nodarbība ļāva saprast, cik interesanta var būt mācīšanās, ja to pasniedz citādāk.

Pēc tam devāmies uz VEF Kultūras centru Rīgā, kur programmas „Latvijas skolas soma” ietvaros skatījāmies mūziklu „Klase”. Izrāde bija emocionāla un lika aizdomāties par skolas dzīvi, savstarpējām attiecībām un vērtībām. Daudziem šis bija dienas spilgtākais notikums.

Nākamais piedzīvojums mūs gaidīja Ziedoņa klasē, kur piedalījāmies izlaušanās spēlē „Blēņas un pasakas”. Darbojoties komandās, risinājām mīklas un uzdevumus, kas balstīti latviešu literatūrā. Tas bija gan jautri, gan izaicinoši – vajadzēja sadarboties un domāt ātri.

Ekskursijas noslēgumā devāmies uz Skypark Domina, kur varējām atpūsties un izkustēties pēc garās dienas. Lēkājām batutos, spēlējām dažādas spēles un vienkārši ļoti pavadījām laiku kopā.

Šī ekskursija bija lieliska iespēja gan mācīties, gan saliedēties kā klasei. Noteikti vēl ilgi atcerēsimies šo piedzīvojumiem bagāto dienu!

Edvards Bruzgulis (8.a)



Opermūzika un ne tikai

Pasaulē ir daudz dažādu mūzikas žanru un stīlu, un 13.maijā mums, Madonas Valsts ģimnāzijas 7.a, 7.b, 7.c, 8.b un 10.a klases skolēniem, kā arī Praulienas pamatskolas skolēniem, programmas „Latvijas skolas soma” ietvaros aktu zālē rīkotajā operdziedātājas Evitas Teterovskas un pianista, komponista un aranžētāja Matīsa Žilinska muzikāli izglītojošajā koncertlekcijā „Ceļojums skaņu pasaulē” bija iespēja tuvāk iepazīt vienu no tiem - opermūziku.

Pasākums tika ieskandināts ar latviešu tautasdziesmām Raimonda Paula un Oļģerta Grāvīša apdarē. Operdziedātāja Evita Teterovska pastāstīja par vienu no populārākajiem latviešu komponistiem Arvīdu Žilinski (viņš arī Matīsa Žilinska vecvecēts), un viņa daiļradi, kā arī izpildīja viņa pasauleslavenajam austriešu komponistam Wolfgangam Amadejam Mocartam veltīto oriģināldziesmu „Komponistam” ar dežnieces Mirdzas Ķempes vārdiem.

Izskanot tādām populārām kompozīcijām kā Lauretas ārijai „O mio babbino caro” no itāļu komponista Džakomo Pučīni operas „Džanni Skiki”, dziesmai „I feel pretty” no amerikāņu komponista Leonarda Bernstaina, no kura, kā uzzinājām, iedvesmojies arī maestro Raimonds Pauls, mūzikla „Vestsaidas stāsts”, Raimonda Paula komponētājai „Kerijas dziesmai” no mūzikla „Māsa Kerija” un Karmenas ārijai „Habanera” jeb „L'amour est un oiseau rebelle” no franču komponista Žorža Bizē operas „Karmena”, iepazīnām dažādu valstu komponistu operām un mūzikliem radītos skaņdarbus. Izpildāmos skaņdarbus, izvelkot mākslinieku iepriekš sagatavotās lapiņas, izlozēja klausītāji.

Tika runāts arī par dažādiem ar mūziku saistītiem jēdzieniem, piemēram, „opera”, „komponists”, „solo”, „maestro”, kā arī operas dzimteni Itāliju. Matīss Žilinskis apliecināja savu klavierspēles talantu, iesaistot publiku minēšanas spēlē - bija jāatpazīst spēlētie fragmenti, piemēram, telefona „Nokia” zvana signāls, šūpuļdziesma „Aijā, žūžū, lāča bērni” un citi.

Koncertlekcijas noslēgums bija īpaši sirsnīgs, proti, vienojamies kopdziesmā - Imanta Kalniņa komponētājā skaņdarbā „Piena ceļš” no kinofilmas „Sprīdītis”.

Mani kā cilvēku, kurš skaņdarbus no operām un mūzikliem klausās arī ikdienā, ārkārtīgi sajūsmināja iespēja iemīļotās ārijas un dziesmas no mūzikliem dzirdēt klātienē, bet kā domā citi?

Keita Mastiņa (7.a) bilst: „Dziedājums bija skaists, tikai operas žanrs šķita mazliet mulsošs.”

Valters Kļaviņš (7.a) cildina: „Koncertlekcija bija ļoti pārdomāta, ar plašu operas repertuāru, profesionālu operdziedātāju un pianistu. Tā sniedza jauniešiem ieskatu opermūzikā.”

Markuss Ābols (7.a) akcentē: „Pasākums bija pamācošs jaunajiem mūziķiem, ļoti kvalitatīvs, radošs un iedvesmojošs.”

Pēteris Zariņš (7.b) raksturo pasākumu šādiem vārdiem: „Koncertlekcija bija iedvesmojoša. Tā parādīja, cik daudz cilvēks var sasniegt ar talantu un prasmēm. Mākslinieku komunikācija ar bērniem bija jauka, deva tiem iespēju arī piedalīties lekcijā. Es šāda veida stāstu nekad neesmu pieredzējis, un dzirdēt operdziedātājas balsi bija piedzīvojums. Es ļoti baudīju pianista klavierspēli.”



Marta Straziņa (8.b) izsakās atzinīgi: „Pasākuma laikā varēja daudz uzzināt par dažādu valstu dziesmām un mazliet arī par kultūru, kā arī operdziedātāja Evita Teterovska ļoti skaisti izpildīja šīs dziesmas. Mums kā klausītājiem arī bija iespēja piedalīties, kas šo koncertlekciju padarīja interesantāku.”

Nikolajs Fārts (8.b) un **Artūrs Kudrjavevs (8.b)** uzskata: „Neparasti likās tas, ka operdziedātāja visvairāk izpildīja itāļu dziesmas, turklāt ļoti labā līmenī. Mums patika, kā pianists Matīss Žilinskis izcili un ļoti prasmīgi spēlēja pavadījumu katrai dziesmai, kā arī apvienoja vairākas tautsdziesmas vienā skaņdarbā.”

10.a klases skolēniem un audzinātājai Sandrai Sinelei kopumā pasākums patika, it īpaši dziedātās dziesmas, klavierspēle, mākslinieku sadarbība ar publiku, kā arī iespēja dzirdēt citas valodas un uzzināt ko jaunu. Visi ir vienisprātis - šādus pasākumus vajadzētu rīkot arī nākotnē. Lūk, daži viedokļi!

Alise Dafne Rulle (10.a) stāsta: „Man patika, kā dziedātāja dziedāja un pianists spēlēja klavieres, apvienojot vairākus skaņdarbu fragmentus. Nākotnē gribētu redzēt kaut ko līdzīgu, bet nedaudz vecākiem cilvēkiem domātu.”

Nikola Kristiāna Koškina (10.a) atzīst: „Man ļoti patika pianista klavierspēle, izbaudīju to, jo pašai ļoti interesē mūzika, it īpaši klavieres. Ļoti gribētu līdzīgu pasākumus.”

Līna Marija Līcīte (10.a) teic: „Man ļoti patika šis pasākums. Bija tiešām jauki paceļot pa valstīm un izbaudīt katras valsts mūziku. Koncertlekcijai bija ļoti skaists noslēgums - kopā dziedājām dziesmu „Piena ceļš”.”

Loreta Dzilna (10.a) dalās pārdomās: „Man patika dziesmu izvēle un iespēja iegūt informāciju par operu. Iesaku nākotnē pasākumu rīkot vienas vecumgrupas skolēniem, lai visiem būtu interesanti un atbilstoši.”

Niklāvs Tominš (10.a) pauž: „Man pasākums patika, bija ļoti interesanti klausīties operdziedājumā un veikalajā klavieru spēlēšanā. Noteikti vēlētos vēl šādus pasākumus.”

Dāvis Zeps (10.a) atklāj: „Pasākums vairāk iepazīstināja ar opermūziku. Bija ļoti interesanti dzirdēt kaut ko jaunu, nepazīstamu. Šādi pasākumi skolā vienmēr ir ļoti jauki.”

Savukārt, skolotāja **Sandra Sinele** uzsver: „Priecājos, ka skolā viesojas tik augsta līmeņa mākslinieki un varam klātienē baudīt viņu priekšnesumus.”

Skolotājs Oskars Jeske rezumē: „Man šķiet, ka tas bija jauks notikums, kurš ne tikai parādīja brīnišķīgas balss un klavierspēles iespējas, bet arī atsvaidzināja nebūt ne vienkāršo maija režīmu skolā ar dažādiem noslēguma darbiem un domām par tiem. Man bija prieks, ka pie mums viesojās tāda līmeņa mākslinieki, kas ne tikai parādīja tiešām augstvērtīgu priekšnesumu un meistarību, bet arī spēja interaktīvi iesaistīt jauniešus un bērnus, pastāstīt un parādīt. Man vienmēr ir ārkārtīgi žēl, ka šie pasākumi ir tikai 40 minūšu gari. Ceru, ka nākamgad būs vēl!”

Pateicamies programmai „Latvijas skolas soma” par iespēju apmeklēt šādus pasākumus! Sirsnīgs paldies Evitai Teterovskai un Matīsam Žilinskim par brīnišķīgo koncertlekciju!

Foto no latvijasskolassoma.lv
Elīza Kurcalte (10.a)



Ēnu dienas stāsti



Ēnu diena nav tikai par došanos apskatīt, kā strādā noteiktā profesijā, bet gan par jaunu lietu atklāšanu - gan ārpus mūsu ikdienas, gan par to, kas skar mūs pašus katru dienu. Šogad 1.aprīlī jeb joku dienā vairāk nekā 20 000 skolēnu no visas Latvijas devās pie dažādu profesiju pārstāvjiem uz slimnīcām, televīzijām, radio, birojiem, tiesām un daudz citām vietām.

Es, Līva Rēķe no 9.b klases, devos uz diezgan neparastu, bet ļoti draudzīgu un brīnišķīgu vietu - „Tutas lietas” filmēšanas studiju -, kur ēnoju galveno aktrisi Lieni Sebri.

Ierados ļoti laicīgi, ar nelielu dāvanīņu rokās. Mani sagaidīja jau ar smaidiem, un Liene bija gluži kā īstā Tuta - tik mīloša un jauka.

Diena bija gara un saspringta, bet tajā pašā laikā pilna ar pārsteigumiem, jautrību un nopietnu darbu. Varētu šķīst, kas tur tik grūts — uzfilmēt jaunu sēriju, īpaši bērniem? Nu, tas ir grūtāk, nekā sākumā liekās, jo aiz katras sērijas stāv spēcīga komanda, kuru veido skaņotāji, gaismotāji, filmētāji, režisori, scenogrāfi, dizaineri. Sērijas tiek rūpīgi plānotas un pārdomātas, lai mazajiem skatītājiem būtu iespēja ko jaunu iemācīties. Es šīs dienas laikā biju kā izpalīdzīgās rokas — palīdzēju ar teksta lasīšanu, fotogrāfiju pareizu secību lietām, kas tika liktas kofērī, un vēroju, kur Tuta atrodas kadros. Tas bija nopietns un reizēm sarežģīts darbs, taču jutos iederīga un spēju visu paveikt.

Ieguvu arī jaunas zināšanas par aktiera profesiju. Sapratu, cik grūti ir iejusties lomā, bet vienlaikus cik patīkams un aizraujošs tas var būt. Kā arī uzzināju, ka Latvijā ir ļoti daudz aktieru un ka tā ir ļoti populāra un konkurētspējīga profesija. Dienā gūtā pieredze bija lieliska, un man ir liels prieks, ka pastāv šādas iespējas, ielūkoties dažādu profesiju ikdienā.

Foto no personīgā arhīvā
Līva Rēķe (9.b)

10.a klasē vērojama liela ēnoto profesiju dažādība, proti, skolēni izvēlējušies iepazīt tetovētāja, šefpavāra, sociālā rehabilitētāja, servisa vadītāja, šofera-ekspeditora, kultūras darbinieka, fizioterapeita, Madonas novada pašvaldības izpilddirektora, ekspozīciju un izstāžu kuratora, ugunsdzēsēja glābēja, prokurora, aktiera, Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes priekšnieka, zemnieku saimniecības vadītāja, vizāzista un galvenā lingvista profesiju.

Dalīšos ar savu pieredzi. Iepriekšējos gados ēnoju ar vēsturi saistītu profesiju pārstāvjus, bet šogad mērķtiecīgi izlēmu pievērsties filoloģijas jomā strādājošajiem, jo arī pati vēlos savu dzīvi saistīt ar valodniecību. Jau pirms pieteikšanās sākuma izpētīju pieejamo profesiju klāstu, lai varētu, lieki nekavējoties, izdarīt savu izvēli.

Latviešu valodas aģentūras (turpmāk tekstā arī - LVA) galvenās lingvistes Santas Loginas ēnošanai par labu izlēmu ne tikai tādēļ, ka interesējos par valodas jautājumiem, bet arī tāpēc, ka esmu vairākkārt piedalījies LVA organizē-

tajos ikgadējos skolēnu radošo darbu konkursos, varētu teikt, ka šī iestāde man nav pilnīgi sveša.

Tā nu 1.aprīļa rītā devos uz Rīgu, uz Kaķu namu, kura ceturtajā stāvā atrodas aģentūra. Latviešu valodas aģentūrā bija iespējams ēnot vienu no divām darbiniecēm - izglītības metodiķi Ivetu Miloslavsku vai galveno lingvistu Santu Loginu. Kopā bijām četras „ēnas”: divas ēnotājas pie lingvistes un divi ēnotāji pie izglītības metodiķes.

Dienu iesākot, tikām iepazīstināti ar LVA struktūru un darbības jomām, projektiem un publicētajiem izdevumiem, kā arī devāmies nelielā ekskursijā pa aģentūras telpām. Tad dienu turpinājām katrs pie savas ēnu devējas.

Iepazīnu lingvista darba ikdienu, kas pamatā sastāv no valodas konsultāciju sniegšanas, sazinoties e-pastā, vienotajā pieteikumu sistēmā vai telefoniski. Uzdot jautājumus iespējams arī vietnē valodaskonsultācijas.lv. Visbiežāk tās tiek sniegtas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei un dzimtsarakstu nodaļām saistībā ar cittauteišu personvārdu atveidi latviešu valodā. Lingviste pastāstīja arī par gadījumiem, kad ar LVA sazinājušies skolēni, lūdzot palīdzību latviešu valodas mājasdarbu pildīšanā. Tas gan neietilpst lingvistu amata pienākumos, un tā nav vēlama pieceja mācībām.

Arī mēs, ēnotājas, pašas mēģinājām latviski atveidot populāru ārzemju kultūras personību vārdus, aplūkojām populārākos vietnē valodaskonsultācijas.lv uzdotos jautājumus, kā arī sastādījām atbildi uz jautājumu par vārda „pūpols” cilmi, ko solīts tuvākajā laikā publicēt minētajā vietnē.

Noslēgumā ar LVA speciālistēm un citiem ēnotājiem sarunājāmies par jauniešu attieksmi pret valodu, studiju iespējām, jaunākajām latviešu valodas tendencēm un aizspriedumiem un baudījām picu.

Manuprāt, mani lielākie ieguvumi bija gūt ieskatu vienā no ar filoloģijas jomu saistītajām profesijām, kas palīdzēs man pieņemt lēmumu par turpmāko dzīves ceļu pēc studijām, un satikt līdzīgi domājošus vienaudžus, kuriem šajā anglicismiem un stila kļūdām pārbagātajā laikā arī rūp latviešu valoda un tās nākotne.

Elīza Kurcalte (10.a)

Arī 8.a klases skolēni piedalījās Ēnu dienā.

Elīza Putniņa (8.a): „Es ēnoju mikro biznesa vadītāju, mēnedžeri. Es izvēlējos tieši šo profesiju, jo apsvēru domu par biznesa izveidi nākotnē. Galvenie pienākumi šīs profesijas pārstāvim ir sazvanies ar cilvēkiem un veikalu vadītājiem, ja ir vajadzība. Ēnojot visinteresantākais likās tas, ka viņiem ir daudz brīva laika, un tas ir jauki. Es gan neizvēlētos šo darbu, jo man ir tagad citi plāni nākotnei.”

Nensija Baiba Kaļva (8.a): „Es ēnoju kravas automobiļa vadītāju. Šo profesiju es izvēlējos, jo es gribēju izjust, kā ir strādāt tik atbildīgā darbā. Man patika tas, ka varēja redzēt daudz ko interesantu. Man visinteresantākais šķita tas, kā konteinerus uzkrā uz kravas automašīnas. Es šo darbu izvēlētos kā otro iespēju, jo tas ir interesants darbs, bet nebūtu mana pirmā izvēle.”

Jasmīne Dombrovska (8.a): „Es ēnoju Sintiju Skubiņu, jāšanas treneri, jo mīlu visu, kas ir saistīts ar dzīvniekiem. Visinteresantākais likās tas, ka visu laiku kaut kas jādar. Es izvēlētos šo darbu, jo mīlu dzīvniekus.”

Veronika Gipsle (8.a): „Es ēnoju veterinārārstu Di-tu. Es izvēlējos tieši šo profesiju, jo vēlos nākotnē kļūt par veterinārārstu. Visinteresantākā šķita operācijas gaita kaķenei. Es labprāt izvēlētos šo profesiju, jo man ļoti interesē bioloģija, zooloģija un medicīna.

Edvards Bruzguls (8.a)



7.a un 7.b *superīgā* ekskursija

Skaidrā pavasara dienā 7.a un 7.b klases skolēni devās aizraujošā ekskursijā uz Siguldu un Līgatni, kas solīja gan aktīvu kustību, gan vēsturisku ieskatu Latvijas pagātnē.

Diena sākās ar adrenalinpilnām aktivitātēm, kurās klases sadalījās pa grupām. Kamēr 7.a klases puīši devās cīņā lāzertagā, kur komandās mēroja spēkus saspringtās šaušanas cīņās, 7.b klases skolēni un 7.a klases meitenes izvēlējās citu piedzīvojumu — Tarzānu trasī, kas pārbaudīja gan drosmi, gan veiklību. Abas grupas atgriezās ar spilgtiem iespaidiem.

Pēc aktīvajiem priekšpusdienā pavadītajiem brīžiem visi pulcējās kopīgās pusdienās Hesburgerā, kur bija iespēja atvilkt elpu, apmamiņties ar pār-



dzīvotajiem stāstiem un uzlādēties turpmākajiem piedzīvojumiem.

Pēcpusdienā ekskursija turpinājās Līgatnē, kur kopā ar gidu iepazinām Līgatnes dabu un vēsturi. Ekskursijas noslēgums bija īsts piedzīvojums — realitātes spēle Līgatnes Padomju slepenajā bunkurā, kur katrai komandai bija simboliski jāglābj pasaule. Šī aktivitāte apvienoja radošumu, sadarbību un vēsturisku atmosfēru, atstājot neapšaubāmi spilgtāko iespaidu dienas gaitā.

Šī ekskursija bija ne tikai izklaidējoša, bet arī saturīga — tā sniedza gan fizisku izaicinājumu, gan deva ieskatu vēsturē, gan saliedēja klasi.

Foto no 7.a un 7.b klases arhīva
Roberts Gusts Grasis (7.a)

10.b un 10.c meklē piedzīvojumus Polijā

Šī gada pavasarī 10.b un 10.c klase devās ekskursijā uz Poliju, kur apmeklēja galvaspilsētu Varšavu un vairākus interesantus apskates objektus. Brauciens bija pilns ar smieklīem, piedzīvojumiem un jaunām zināšanām, tāpēc skolēni to atcerēsies vēl ilgi.

Ekskursijas laikā skolēni apskatīja dažādas ievērojamas vietas, kā Kopernika zinātnes centru, Varšavas Zooloģisko dārzu, Kultūras un Zinātnes pili, Varšavas vecpilsētu, kā arī izklaides parku „Park of Poland – Suntago”.

Īpaši liela sajūsma skolēniem sagādāja „Park of Poland – Suntago”, kur visi izbaudīja ūdens slidkalniņus, baseinu un kopīgu atpūtu. Daudzi atzina, ka tieši šeit piedzīvots visvairāk smieklī un adrenalīna pilnu brīžu. Kāda skolniece pēc ekskursijas teica: „Suntago bija vislabākā vieta visā braucienā, tur bija gan jautri, gan ļoti skaisti.” Arī Kopernika zinātnes centrā skolēni ar aizrautību izmēģināja dažādus eksperimentus un interaktīvās aktivitātes, savukārt vecpilsētā varēja sajūst Varšavas vēsturisko noskaņu. Kāds skolēns atzina: „Man ļoti patika vecpilsēta, jo tur varēja redzēt pavisam citādu atmosfēru nekā citur Varšavā.”

Pēc ekskursijas skolēni aizpildīja aptauju par saviem iespaidiem, un rezultāti parādīja, ka brauciens visiem ļoti patika. Ekskursijas vidējais vērtējums bija 4,7 no 5 zvaigznēm, un

lielākā daļa skolēnu (77,4%) ekskursiju novērtēja ar maksimālajām 5 zvaigznēm. Kāds skolēns aptaujā rakstīja: „Šī bija viena no labākajām klases ekskursijām, jo visi bija saliedēti un valdīja ļoti laba atmosfēra.” Par skolēnu iecienītāko apskates objektu kļuva „Park of Poland – Suntago”, kuru izvēlējās 45,2% skolēnu. Otrajā vietā ierindojās Kopernika zinātnes centrs ar 25,8%, bet trešajā - Varšavas vecpilsēta ar 12,9%. Skolēniem patika gan izklaides un ūdens atrakcijas, gan iespēja iepazīt Varšavas un kultūru.

Ekskursijas laikā netrūka arī kopīgu joku, garu sarunu autobusā un neaizmirstamu mirkļu kopā ar klasesbiedriem. Ceļā visi kopā klausījās mūziku, smējās, spēlēja dažādas spēles un baudīja kopā pavadīto laiku. Daudziem vislabāk atmiņā paliks tieši jautrā atmosfēra autobusā un vakari pēc garajām dienām. Kāda skolniece teica: „Pat garais ceļš autobusā likās jautrs, jo visu laiku kaut kas notika.”

Šis brauciens palīdzēja 10.b un 10.c klasei kļūt vēl saliedētākai, labāk iepazīt vienu otru un radīt atmiņas, kuras noteikti paliks prātā vēl ilgu laiku. Ekskursija bija ne tikai iespēja apskatīt jaunas vietas, bet arī lieliska pieredze, kas stiprināja draudzību, un abas klases kļuva saliedētākas.

Sindija Kolomegina (10.c)

Vēl mirklis kopā — 12.a ekskursija

„Vai šī tumba ir lietojama?” ar šādu jautājumu sākās 12.a klases mācību ekskursija. Šī ir pēdējā klases ekskursija. Viss sākās ar kavēšanos — nācās gaidīt autobusu 15 minūtes, taču tas bija tā vērts. Ne velti saka: „Labs nāk ar gaidīšanu.”

Vēlāk devāmies uz Ādažu čipsu ražotni, kur gids pastāstīja par uzņēmuma vēsturi un ražošanas procesu no kartupeļa līdz pat čipsu pakai. Pēc tam ar virtuālajā brillēm varējām iejusties kartupeļa lomā — paši iziet visu čipsu ražošanas procesu. Jāatzīst, dažiem klasesbiedriem palika žēl kartupeļu. Tad varējām izveidot katrs pats savu čipsu garšu. Katram tika izdalīti 60g bezgaršīgu čipsu, kas eksperimentējot ieguva jaunas garšas. Sajutāmies kā laboratorijā!

Tad devāmies uz hokeja spēli, kur spēlēja Latvija pret Norvēģiju. Mūsu sēdvietas atradās pašā arēnas augšā, kur varēja redzēt visu laukumu. Tribīnes bija līdzjutēju pilnas, daudz

latviešu, maz norvēģu. Hokejs pie TV ekrāna ir pavisam citādāks, jo, atbalstot mūsu hokejistus klātienē, emocijas ir neaprstāmas.

Ir cilvēki, kas apgalvo, ka Latvija nav vienota valsts, tad noteikti ieteiktu doties uz hokeju. Uzvara vai zaudē, tā ir viena balss, bungas kā ritma vadošais spēks sniedz vienotību un atbalstu Latvijas spēlētājiem. Tā sauktais „vilnis” apskrēja ap stadionu 5 reizes un nerimās, tas parādīja, cik mēs esam savilņoti un aizrauti spēlē. Latvija guva uzvaru.

Atpakaļceļš tika pavadīts ar dziesmām un gaismām — kā īstā ballītē.

Mūsu 12.a klases gars nenodzisa un stiprināja mūs visu ceļu, ļaujot atcerēties ik mirkli gan no šīs dienas, gan kopā pavadītajiem trīs gadiem!

Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)



Vidusskolas izdzīvošanas rokasgrāmata



Vidusskola, tas ir posms, ko jaunāko klašu skolēni iztēlojas kā filmās: ballītes, brīvība, jauni draugi, ekskursijas un sajūta, ka esi jau pieaudzis. Mazākie uz vidusskolēniem skatās ar apbrīnu, jo šķiet, ka viņi visu saprot un zina, ko darīt. Taču realitātē vidusskola ir neliels haoss - bezmiega naktis pirms darbu iesniegšanas termiņa un eksāme-

niem, smieklī gaitēnos, spontānas idejas un cilvēki, kuri nemanot kļūst par svarīgu dzīves daļu.

Kā reiz teicis Dr. Seuss: „Sometimes you will never know the value of a moment until it becomes a memory.” (*tulkojums no angļu valodas — Dažreiz jūs nekad neuzzināsiet mirkļa vērtību, līdz tas kļūst par atmiņu*) un varbūt tieši tāpēc vidusskola paiet tik ātri — tajā brīdī visi steidzas izdzīvot kārtējo nedēļu, bet tikai vēlāk saprot, cik īpaši bija tie, it kā parastie, rīti un starpbrīži, par kuriem bērnībā sapņoja, kā par ko neparastu un apbrīnu pilnu. Un, lai šie gadi būtu ne tikai pārdzīvoti, bet arī patiešām izbaudīti, piedāvājam dažus ieteikumus topošajiem vidusskolēniem.

◊ Darbu atlikšana līdz pēdējām dienām nav metode, ko ieteikt, bet tā ļoti labi trenē spēju koncentrēties ekstremālos apstākļos.

◊ Visproduktīvākais būsī tieši tad, kad viss jau deg un termiņš elpo pakausī.

◊ Mājasdarbus labāk izdari vienmēr, tur nav vērts riskēt, it īpaši pie skolotājas Ārijas Fārtes.

◊ Mācieties eksāmeņiem LAICĪGI. Kad pienāks maijs un ārā būs +25, motivācija pazudīs ātrāk nekā brīvās vietas autobussā.

◊ Ja skolotājs saka „šis būs arī eksāmeņā”, uztver to kā valsts mēroga brīdinājumu, nevis draudzīgu ieteikumu.

◊ Esi kustībā! Nesēdi visu starpbrīdi vienā vietā, apej kādu apli, satiec kādu gaitenī vai aizskrien līdz „Beķerejai”.

◊ Piekrīti spontāniem plāniem un avantūrām, tieši tās vēlāk kļūst par leģendārākajiem stāstiem.

◊ Nepalaid garām ekskursijas, tās bieži izrādās daudz vērtīgākas par parastajām stundām un saliedē klasi visvairāk.

◊ Ja gribi ietaupīt laiku, lai nekāptu uz 3.stāvu, personāla tualetes reizēm ir īsts glābiņš.

◊ Vienmēr turi somā lādētāju. Telefons uz 3% stundas laikā izraisa lielāku stresu nekā kontroldarbs.

Attēls no interneta dzīlēm
Kristiāna Kartušina (12.a)
Paula Ozola (12.a)

Vasara tuvojas – kā pavadīt to jēgpilni?

Mācību gada noslēgums jau ir pavisam tuvu, un daudzi noteikti sāk domāt par vasaru. Pēc garajiem 9 mēnešiem skolā vasara šķiet kā ilgi gaidīta pauze, kad var vairāk atpūsties, pavadīt laiku ar draugiem un darīt lietas, kurām ikdienā neatliek laika. Tomēr bieži gadās, ka trīs mēneši paskrien ļoti ātri, tāpēc ir vērts padomāt, kā vasaru pavadīt ne tikai jautri, bet arī jēgpilni.

Viens no svarīgākajiem ieteikumiem vasarā ir patiešām atpūsties. Ikdienā bieži dzīvojam steidzīgi un daudz laika pavadām pie datoriem vai telefoniem, tāpēc brīvlaikā būtu vērtīgi vairāk uzturēties ārā, svaigā gaisā. Siltais laiks dod iespēju doties pastaigās, braukt ar velosipēdu, peldēties vai vienkārši baudīt sauli, kas var palīdzēt justies daudz labāk nekā kārtējās stundas telefonā.

Tāpat vasara ir labs laiks ceļošanai. Nav obligāti jādodas tālu, arī Latvijā ir daudzi vietu, kuras daudzi vēl nemaz nav apmeklējuši. Pateicoties ceļošanai, ir iespējams gūt jaunus iespaidus, izkāpt no ikdienas rutīnas un reizēm pat paskatīties uz lietām citādi. Daudziem vasaras spilgtākās atmiņas rodas tieši no spontāniem izbraucieniem vai piedzīvojumiem ar draugiem un ģimeni.



Svarīgi ir arī vairāk laika pavadīt ar ģimeni. Skolas laikā visi bieži ir aizņemti ar saviem pienākumiem, tāpēc vasara dod iespēju vairāk būt kopā – doties izbraucienos, kopīgi gatavot ēst vai vienkārši pavadīt vakarus sarunās. Lai arī tas reizēm šķiet pašsaprotami, šādi brīži vēlāk kļūst par spilgtākajiem notikumiem.

Protams, vasara nav iedomājama bez saules un saldējuma. Siltās dienas gribas izmantot pēc iespējas vairāk – doties peldēties, sauļoties vai vienkārši baudīt labo laiku. Un, lai gan tas izklausās pavisam vienkārši, dažreiz tieši šie mazie mirkļi rada vislabāko vasaras sajūtu.

Tomēr pilnībā aizmirst par mācībām arī nevajadzētu. Vasara var būt labs laiks, lai mierīgā tempā attīstītu sevi – izlasītu kādu grāmatu, uzlabotu savas prasmes kādā mācību priekšmetā vai apgūtu ko jaunu, kas pašam interesē. Tas nenozīmē pavadīt visu vasaru pie mācību grāmatām, bet gan izmantot brīvo laiku lietderīgi un ar domu par savu nākotni. Zināšanas, kas iegūtas brīvprātīgi un bez steigas, bieži paliek atmiņā visilgāk.

Lai izdevusies piedzīvojumiem, emocijām un prieka pilna vasara!

Attēls no interneta dzīlēm
Loreta Ilonda Lazdiņa (11.a)



2026

Literārā lapa



Pirms veikalu atvēršanas...
It kā biežā, darvotā rāmīī,
Kā stikla zirgs, kas pretī gaismai,
Kaut kas beidzas, Jaunā dzīve?
Zīdkoku ēnās, pirms veikalu atvēršanas.
Peldētājs, muļķu ķērājs, arī tu?
No dienvīdu mola, Pilsēta L
Pats pavasaris un pēc tam.

*Dzejolis tapis, izmantojot dzejoļu virsrakstus no
R. Vilsona dzejas krājuma „Muļķu ķērājs”*

Tots Olivers Olte (10.a)

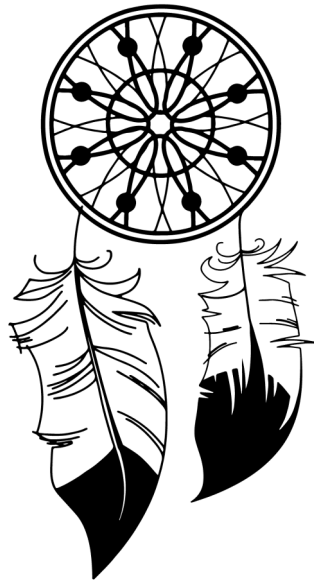
Jaunā dzīve

Jaunā dzīve,
Mūsu ceļi pret ceļiem.
Manā atmiņā mums tomēr
Kaut kas beidzas.

No dienvīdu mola
Pretī gaismai,
Kad ienāc tu
Mūsu ceļi pret ceļiem.

*Dzejolis tapis, izmantojot dzejoļu
virsrakstus no R. Vilsona dzejas krā-
juma „Muļķu ķērājs”*

Anna (10.a)



Latviešu valodai

Ai, mīļā, mīļā!
Tumšākajos brīžos
Tie elpo Tevi kā gaisu,
Lok Tevi kā izslāpuši,
Bet, kad iestājas miers,
Viņi uzmet Tev virsū maisu,
Un pamet lielceļa putekļos,
Nevērības pielijuši.

Vēl jaunāk -
Tie dunčus Tev mugurā dur,
Ar asiem šķēpiem baksta,
Tik bezbēdīgi, neapdomīgi,
It kā Tu viņiem būtu
Viena vienīga nasta.

Tu nebaidies,
Es visu redzu!
Es Tavā sardzē stāšu
Un Tevi mūžam aizsargāšu!
Tu - tautas pamats,
Tautas balsts.
Ai, valoda,
Kā man bez Tevis salst!

Atropa

Tava balss ir tik maiga.
Tik maiga kā zīds.
Tā viegli ieplūst manās ausīs.
Un lēnām ieplūst manās domās.

Man gribās tevi turēt līdzās sev,
Tik ilgi līdz man neapnīk.
Bet zini noslēpumu vienu?
Man nekad tas neapnīks.

Tu esi kā saules stars.
Kas apgaismo visu, kas ir apkārt.
Un tu man atgādini katru
Siltu vasaras dienu.

**Marija Anna Krastiņa
(10.a)**

Apcere par dzīves jēgu

Ai, dzīve!
Vai tu dzīvošanas vērtā?
Uz likten' s svariem mērīta un svērtā
Tu šķietī tikai sīkums sīks,
Tik' kaut kas mazs un pelēcīgs.
Bet tomēr,
Lai ar' nāktu kāda vētra,
Tu, visu lādētā,
Tu - mūžam svēta!

Atropa

Redaktore: Viviāna Ribakova-Roledere

Redkolēģija:

Roberts Gusts Grasis, Pēteris Zariņš, Sabīne Zenčonoka,
Edvards Bruzguls, Sofija Bakmane, Sonora Viņaude,
Sibilla Jankauska, Laura Krampe, Anna Reitere, Līva Rēķe,
Elīza Kurcalte, Sindija Kolomeģina, Anete Jete Breča,
Elza Džuljeta Berga, Ulla Luīze Zelča, Loreta Ilonda Lazdiņa,
Alise Sidorenko, Elza Marta Žvagina, Nellija Rūnika, Paula Ozola,
Laura Pavlovska, Kristiāna Kartušina, Artūrs Audže,
Madara Paula Eglīte

Konsultante: Kristīne Lukaševica